

Om tilfælde, hvor forældrene genoptager samlivet, efter at der er truffet bestemmelse om ophør af den fælles forældremyndighed, henvises til § 12.

Til § 11

Bestemmelsen omhandler aftale eller afgørelse om forældremyndigheden ved separation eller skilsmisse. Den svarer med en redaktionel ændring til udkastets § 11, jfr. betænkningen s. 71-76. Udgangspunktet i den gældende ægteskabslovs § 46, jfr. myndighedslovens § 24, stk. 2, hvorefter der ved separation eller skilsmisse skal tages stilling til forældremyndigheden, foreslås bibeholdt. I overensstemmelse med det i de almindelige bemærkninger pkt. 5 b anførte gives der imidlertid forældrene mulighed for i tilfælde af separation eller skilsmisse at aftale, at de fortsat skal have fælles forældremyndighed.

Som undtagelse fra udgangspunktet om, at der altid ved separation eller skilsmisse skal tages stilling til forældremyndigheden, foreslås i *stk. 1*, at der ikke skal træffes afgørelse om, hvem forældremyndighed skal tilkomme, hvis der tidligere er indgået aftale eller truffet afgørelse herom. Dette er en ændring i forhold til den gældende ordning, hvorefter der i en række tilfælde ved separation og skilsmisse skal tages stilling til forældremyndigheden, selv om der tidligere er truffet aftale eller afgørelse om forældremyndighedens fordeling. Formålet med ændringen er at sikre den størst mulige stabilitet omkring en aftale eller afgørelse af forældremyndighedsspørgsmålet. Det er således alene i tilfælde, hvor forældremyndigheden tilkommer forældrene i forening efter loven, jfr. forslagens § 8, stk. 1, at spørgsmålet skal tages op ved separationen eller skilsmissen, eller hvis der blot er truffet en midlertidig afgørelse om, hvem forældremyndigheden skal tilkomme, jfr. forslagens §§ 18 og 19. Forslaget indebærer en begrænsning af området for ægteskabslovens § 45, der fremtidigt ikke skal gælde for forældremyndighedsspørgsmålet. Der henvises til betænkningen s. 73.

Forslaget betyder endvidere, at en forældremyndighedsaftale, der er begrænset til at gælde alene for separationstiden, ikke længere kan godkendes. Dette vil blive præciseret i de bestemmelser, der kan fastsættes i medfør af forslagens § 28.

Ifølge forslagens *stk. 2* kan forældrene med statsamtets eller rettens godkendelse aftale, at de skal have fælles forældremyndighed, eller at en af dem skal have forældremyndigheden alene. For så vidt angår muligheden for at aftale fælles forældremyndighed henvises til de almindelige bemær-

ninger pkt. 5 b. Ønsker forældrene ikke at indgå en sådan aftale, kan de fortsat som efter gældende ret aftale, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene.

Er forældrene uenige om, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene, eller nægtes godkendelse af deres aftale, træffer retten afgørelsen om forældremyndighedens fordeling under særligt hensyn til, hvad der er bedst for barnet, jfr. forslagens *stk. 3*. Om kriteriet for rettens afgørelse henvises til bemærkningerne til § 10.

Kompetencefordelingen mellem statsamtterne og domstolene er ikke ændret i forhold til gældende ret. Er forældrene enige om forældremyndighedsspørgsmålet, og er betingelserne for at få separation eller skilsmisse ved bevilling i øvrigt opfyldt, godkendes forældrenes aftale om forældremyndigheden af statsamtet. Er betingelserne ikke opfyldt, tilkommer kompetencen retten. Er forældrene enige om forældremyndigheden, men uenige om andre vilkår, godkender retten aftalen om forældremyndigheden efter samme kriterier som statsamtet, således at aftalen lægges til grund for dommen og dens konklusion. Er forældrene uenige om forældremyndigheden, skal retten træffe afgørelse om, hvem af forældrene forældremyndigheden skal tilkomme. Har statsamtet nægtet at godkende en aftale om fælles forældremyndighed, er retten ikke afskåret fra at godkende forældrenes aftale, jfr. *stk. 2*. Retten behøver således ikke nødvendigvis at lægge statsamtets vurdering af aftalen til grund, men kan selvstændigt prøve, om aftalen strider mod, hvad der er bedst for barnet. Finder også retten, at aftalen ikke bør godkendes, må retten træffe aftale om forældremyndighedens fordeling, jfr. *stk. 3*, medmindre forældrene selv indgår aftale herom.

Til § 12

Denne bestemmelse omhandler retsvirkningerne af, at forældrene fortsætter eller genoptager samlivet, efter at den fælles forældremyndighed er ophævet. Reglen svarer til betænkningens udkastets § 12, jfr. betænkningen s. 77-78. Reglen er ny, men svarer til, hvad der allerede er gældende ret. Bestemmelsen er navnlig medtaget som vejledning for forældrene og for at fjerne eventuelle uklarheder.

Det fastslås, at den fælles forældremyndighed genindtræder, hvis gifte, herunder separerede, forældre genoptager eller fortsætter samlivet, efter at der er truffet aftale eller afgørelse om, at en af forældrene skal have forældremyndigheden alene.